

бути оголошений за рішенням суду банкрутом.

За положеннями ч.1 ст. 209 Господарського кодексу України у разі нездатності суб'єкта підприємництва після настання встановленого строку виконати свої грошові зобов'язання перед іншими особами, територіальною громадою або державою інакше як через відновлення його платоспроможності цей суб'єкт (боржник) відповідно до частини четвертої статті 205 цього Кодексу визнається неспроможним.

Відповідно до ч.ч. 2, 4 ст. 91 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" за заявою фізичної особи-підприємця господарський суд може відкласти розгляд справи про банкрутство не більше ніж на два місяці для проведення фізичною особою-підприємцем розрахунків з кредиторами чи укладення мирової угоди. Якщо у встановлений частиною другою цієї статті строк фізичною особою-підприємцем не подав доказів задоволення вимог кредиторів і в зазначений строк не укладено мирової угоди, господарський суд визнає фізичну особу-підприємця банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру.

Від боржника до суду відомостей щодо погашення боргу кредитора, наявності майнових активів для задоволення вимог кредитора або укладення мирової угоди з кредитором не надходило. Крім того, до суду 18.06.2013р. надійшов відзив на заяву про порушення справи про банкрутство від 17.06.2013р. (вх.№18763/13), у якому боржник визнав заборгованість перед Фізичною особою-підприємцем Симоненко Олегом Петровичем; зазначив, що єдиний можливий шлях розрахунку із кредиторами за господарські грошові борги є відкриття відносно Фізичної особи-підприємця Ковтун Наталії Василівни провадження у справі про банкрутство та задоволення вимог кредиторів згідно закону.

Приймаючи до уваги відсутність доказів задоволення вимог кредитора або укладення мирової угоди щодо визнаної судом заборгованості перед кредитором, наявність у боржника ознак банкрутства, а саме: наявність непогашених, визнаних судом в ухвалі підготовчого засідання грошових вимог кредитора, перевищення зобов'язань боржника над його майном (пасивів над активами), суд вважає за необхідне визнати боржника банкрутом та відкрити відносно нього ліквідаційну процедуру.

Згідно ч.6 ст. 91 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" у постанові про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури господарський суд призначає ліквідатора банкрута в порядку, встановленому цим Законом для призначення розпорядника майна.

Відповідно до ч.1 ст. 114 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" кандидатура арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для виконання повноважень розпорядника майна визначається судом самостійно із застосуванням автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України. Положення про автоматизовану систему з відбору кандидатів на призначення розпорядника майна господарським судом у справах про банкрутство затверджується Пленумом Вищого господарського суду України за погодженням з державним органом з питань банкрутства. Під час прийняття заяви про порушення справи про банкрутство суд в ухвалі зобов'язує визначеного автоматизованою системою арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) надати заяву на участь у даній справі. У разі якщо від арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), визначеного автоматизованою системою, не надійшла заява про згоду стати розпорядником майна в цій справі, то розпорядника майна призначає суд без застосування автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Оскільки, від визначеної автоматизованою системою кандидатури арбітражного керуючого Літвінкової Лілії Валентинівни не надійшло заяви на участь у даній справі, суд